

BİR AYRILIQ ODU VAR...

Oli Rza XƏLƏFLİ

(Əvvəli ötən saylarımda)

ZƏLİMXANDAN BİR NƏFƏS

Bu dünya çarxının pəri görünür.
Qızıl söz harda var, zəri görünür.
Hüseyin Kürdoğlunu başa-baş bilən,
Böyük Zəlimxanın yeri görünür.

Daşqın çay üstəyəm - bəram Zəlimxan,
Qurbani Zəlimxan. Karam Zəlimxan.
Könlümün qapısı döyüldü birdən,
Bu gələn kim ola? - Görəm, Zəlimxan.

Vergili sənəde gur işq yanır,
Vaxt tezim eləyir, zaman dayanır;
Yatmış duygulara hay-haray düşür,
Zəlimxanın səsindən dağlar yanır.

Hardasan, söz qanan, sənə sözün var,
Bilmədim deyən yena sözün var;
Şəcindən her tükün hesabını çak,
Başında ağaran dana sözün var.

Göy yandı, yer ösdi - qorxu-qada bil,
Yanmayan sinədə nayı oda bil?
Allahacan qalxan sözü, səhbəti
Şəcindən dilindən çağırın səbəbi.

Demək, tak deyilsən, seni duyan var;
Yaxşını, yamanı görüb sayan var;
Deyirəm nə yaxşı ayrı düşəni,
Etiramlı anib, xatırlıvar.

Alim cəfa çekə - azabı gözəl,
Gotira cəfaya - har tabı gözəl.
Sonotkar ömrünə abido qoynan,
Qəzənfər Paşının kitabi gözel.

Hüseyin Kürdoğlunu Tanrı seçmişdi,
Sonot ruhuna xələt biçmişdi.
Daşqın çay özündə bənd-bərə kəsib,
Sözü varlığına çökib içmişdi.

Çökümüşdü dumanım, çənim sinəm,
Hər kələm köz oldı, qənim sinəm.
Oxudum Hüseyin, başdan, binadan.
Hər nə var yazıldı mənim sinəm.

Məzəri ocaqdı - yanın közləri,
Dinlə yana-yana dinən sözləri.
Üzümi sürtərəm, öpərəm yənə
Tərpəddən üzümə baxan gözərləri.

Tanrı dərgahında söz ordumuz var,
Burda səsi azad Boz Qurdumuz var.
Burda-Laçın azad, Borçalı azad,
Gəzirkən qol-qola, öz yurdumuz var.

Burda bir saray var - dördlüklə saray,
Hüseyin Kürdoğlu Güñoşı, Ayı.
Burda payız yoxdu, qış ağzı bağlı,
Gülər fasilərin baharı, yayı.

Qarabağ azaddı sözümüzə,
Şuşa - Cıdır düzü yaz, üzümümüzə.
Xarı bülbüllərin naz satan vaxtı
Gülər çəmən-çəmən yaz üzümümüzə.

Bilirəm, a dünə, bizdən deyəy var,
Hər yeyin dilində yanlıq ney var;
Hüseyin Kürdoğlu yaman dağ çökđin,
Şair Zəlimxandan sənə giley var.

Aldatdı məni şirin
Noğul, a dünə, noğul.

ŞAİR HÜSEYN KÜRDOĞLUNUN XATİRƏSİNƏ POEMA-EPOS

Başımı qatdı yaman
Nağıl, a dünə, nağıl.

İstek hayana çekir,
Tamah dan sapır, ekir;
Olmadı işq fikir,
Ağıl, a dünə, ağıl.

Yolüstü boyun buran,
Yoxdu bù xəber soran.
Tapılmaz sahib duran
Oğul, a dünə, oğul.

Bir araya gədlər,
Kallə gözər guldülər.
Səni inək bildilər,
Sagıl, a dünə, sagıl.

Cətmisin yorulmağa,
Umiddən qırılmağa.
Təzəden qurulmağa
Dağıl, a dünə, dağıl.

Zəlimxanın nəfəsi,
Hüseyin dar qəfəsi;
Yoxdu hava... həvəsi.
Boğul, a dünə, boğul.

Xəlefliyi güləmə san,
Onu avam bilmə san.
Öz içində olma sən,
Doğul, a dünə, doğul.

Bu dünya dörd yolu - yolu ağırdı,
Get galibazarı - yolu yağırdı;
İlhəmi dilində çağır şairin,
Başına bəxtəver dolu yağırdı.

Köç gələr, köç gedər arana, dağa,
Bir Məcən adına, ağlar bulğala.
Her nəsil ehtiram, hörmət göstərər.
Şairin adına gələn sorəga.

Allah var, şair var, bir də can eşqi,
Bu Qafqaz eşqidir, bu Muğan eşqi.
Her sözün ruhunu həkim kəsildi,
Kürdoğlu sevgisi, Zəlimxan eşqi.

ŞAİRİN AÇRILARI

Fikir xalisini toxudüm, baxdim,
Ağdim varaq-varaq, oxudüm, baxdim.
Gozdim kələm-kələm söz çıxomində,
Gülləri iyəlidim, qoxudüm, baxdim.

Burda bir çəmən var, gülləri qan-qan,
Bir deyən olmayı: can... Azərbaycan!
Şair nadirən dərdin içində,
Ürayı yaralı, sinasi san-san.

Gözərləri ayrıldıqdan dola, axtarar,
Bitməz həsrətindən sola, axtarar;
Quzusu ittihd, yelini süddə,
Gədikdə bir olık bala axtarar.

Demədi son sözü diildə qaldı.
Ahı kükəl oldu yelində qaldı.
On döydil simos yandı butanın,
Bədəsi dərvişin olında qaldı.

Qəlam söz yazmadı ağ varaq yandı,
Sohor und üzüno bir soraq yandı.
Kol dibində böñyəşsi ütüldü,
Gölmədi bəharti, il qurqə yandı.

İlləmin porisi - gözəl ağlayır,
Gülər həşənən ulub, xəzəl ağlayır.
Bir şair ömrünən şamı, işığı,
Bayati ağlayır, qəzel ağlayır.

Baxtı zər üstündə aqib nardini.
Bir yetimxanoda qoyub mordini.
Gorayı gerən, bayati neydi.
Rübai danışır dördünə dardını.

Şəhidlik andı - keçəşən varından,
Keçəşən öz haqqından, ixtiyarından.
Ağalar şairin dilindən yağır,
Gorayı səzülür yanaqlarından.

Qandal qırıb aqanım,
Qanad alib aqanım.
Qəzəbə qan aqanım,
Özün indi osırsın.

Laçının, ay Laçının.

Külək hayandan golir?
Niye belə esirson.
Laçının, ay Laçının.

Yaş geldi süzdə məni,
Əzəblər azdi məni.
Ayrılıq üzü məni,
Lap sabrımı kaşırsın.

Dərdi qaşa görürəm,
Dağda, daşda görürəm.
Səni başda görürəm,
Bilmirəm ki, nə sirson.

Laçının, ay Laçının.
Dərdərin nəfə bağlıdır,
Üst-üstə sof bağlıdır.
Nam çəkdi, kif bağlıdır.

Nə durmuşan, bir sorsın.

Laçının, ay Laçının.
Curaşanın yorulmağa,
Umiddən qırılmağa.
Təzəden qurulmağa

Dağıl, a dünə, dağıl.
Boğul, a dünə, boğul.

Qanı axan yaramın,
Göz-göz baxan yaramın.

Dardına xan yaramın,
Üstüna dəzəsipsən.

Laçının, ay Laçının.

Bir yuxusən yozulmaz,
Söze gəlməz, yazılımaz.

Qayalarda pozulmaz
Allahdan iz, ləpirson.

Laçının, ay Laçının.

Qəza tutdu bir gözədə.

Bir ocaq, bir közdə.

Xəlefliyi hər sözdə

Haşratlı öpürən,

Laçının, ay Laçının.

Dağları sahibsiz tacına qaldı,
Yiyəsiz dərdləri acıma qaldı.
Keyigidər könülüñən başı sızıldar,
Yurdı yeri Laçınla Laçına qaldı.

Həsrəti gözlərdə ağaran Laçın,
Darda qalan şirdi bağışan Laçın.
Hüseyin Kürdoğlunu səsinə dönüb
Dordil Qarabalı çığırın Laçın.

Laçın - sözümüzün ozoli qaldı,
Dağların gözəllər gözəli qaldı.
"Dərdli bir səirdi Damcılı qaya,
Orda qan ağlayan Füzuli qaldı".

Yaxşı bax, yuxuna ilanlar sürünbə golir.
Düşüb necə dona, bürünüb golir;
Ürək necə dözsün, necə tablasın,
Üstüne nadahər kürünüb golir.

Kökənən güvənən sunçaya yetər,
Kamina can atan soyuncuya yetər;
Ağlama, dard bilməz səni qinasə,
Onun da qanmağı boyunça yetər.

Hər sözün sırrını yazib tapasın,
Qarənlı menən yozub tapasın.
Əlindən düşübəx təxənəçər,
Qırx aşın quyunu qazib tapasın.

Ey könlüm, sevginə qacaq aç, çağır.
Uzú dönbür getə, yürüy, qaç, çağır.
Dünyanın tamidən olin üzülsə,
Yenə dözm göstər, dolan ac, çağır.

DƏRDİM BAYATI, BAYATI...

Boduyū gəm apardı,
Badəni kom apardı.
Zülfünnə komənd elə,
Çök, məni qom apardı.

Dağ dardin yayağı,
Sinoş qəm oylagi.
Qəm məni selə tutdu.
Gol, ay bayati, ağı.

Baxasan qara bağa,
Bağrında yara bağa.
Savalanın toyunu,
Saxladıq Qaraağaç.

Yay gələ sevinərəm,
Soy gülə sevinərəm.
Dəli dağdan İlhamı
Pay gələ sevinərom.

Canim yandı - demərəm,
Gözüm qandı - demərəm.
Ayrılıq sənə yetə
Gülüm yandı - demərəm.

Bağbansız üzüm gülməz,
Kəsməsən üzüm gülməz.
Eşqim, butam gəlməso.
Mənim də üzüm gülməz.

Söz yazib qol çoköydim.
Qol uyl-yol çəkəydim.
Özüm Qızılıbgazdan
Diriyə yol çəkəydim.

El gərək gözü bütöv.
Ocağı, közü bütöv.
Əhmədi dər idi
Özü bir, səzü bütöv.

Xidməti Salman biler,
Hərə bir Salman, biler.
Axtarsan, nə deyirmən
Şəlvədan Salman biler.

Yol verin Bozlu golsin,
Dərdləri dəzə golsin.
Quşçudan yol eyleyən
Dilində sözlə gəlsin.

El görən elə getdi,
Kəl görən selə getdi.
Daha yoxdu yığnığın
Yan-yoran yəlo getdi.

Həsrət səs-səsə qaldı,
Ümidi kəsə qaldı:
Yəs qoldı, tıra durdu
Əllərinə səs qaldı.

Qəm yükü taraz gorok,
Çəkməyə taraz gorok.
Ayrılıq elə yoldı,
Asta get, tər az gərək.

Gül vurdum tel-tel oldu.
Sindi saz tel-tel oldu.
El dağlığı yurdundan,
Dərdlərim tel-tel oldu.

Dərmanım dağa çəkdi,
Təbibim dağa çəkdi.
Canıma hava goldı.
Dərd məni dağa çəkdi.

Sözə seləfə yazar,
Dərdi kələfli yazar.
Ayrılıq dəstanımı
Bir gün Xəlefli yazar.

Ocağın özümən mən,
Qorlanan közümən mən.
Ruhumda Kürdəglüdu
Dilimədə sözümən mən.

Köçüm Xudaforindən,
Keçim Xudaforindən.
Dərdi başına çəkim
İçim Xudaforindən.

Elini keşkicə bil,
Dilini keşkicə bil.
İlləni, Şirindili,
Sonəti keşkicə bil.

Gol könlümən sərvəri,
Sözün zori, zərgəri;
Canım cixdi bazara,
Dərdim oldu müştəri.

(Əvvəlki 8-ci səhifədə)

İzim Yazidan keçdi,
Sözüm yazidan keçdi.
Yazın yazın yazi,
Yazım yazidan keçdi.

Köç gedti.. dağlar qaldı,
Gözleri ağla qaldı.
Ayrılıq hasar çekdi
Arada dağlar qaldı.

Ümmedi daşı gizlə,
Sırri sırdası gizlə;
Dərd gülər, yara gülər,
Ağlama, yaşı gizlə.

AĞA LAÇINLI KÖRPÜSÜ

Ömürden doymayan yanın baxışlar,
Son anda dünanya sevgi başışlar,
Söyümdə yedi qat ronge boyanar
Ağa Laçınının galon naxışlar.

«Aşın yazısı»nın həzin kadarı,
Bir sair ömrünün qazı-qodori...
Ağa Laçınının "Geçən yuxusu"
Danışır "Uşaqlıq" xatirələri.

İldürm ötürən zirvələr başı,
Dözer tufanları qayası, daşı.
Sair üreyi de ağıri ötürən,
Kədər şayışdırıñ ömürən, yaşı.

Üz tutasan sözüne,
Danışsanın düzüne.
Söz cığnaya divara,
Qələm gülo üzüne.

İller baxmadı getdi
Kim nə deyər qonağı?

Bəxtim baxladı yolu,
Həsrət dağladı yolu.
Gözərlərim baxa-baxa
Qəmim ağladı yolu.

Qədər haxdan bağıdı,
Vardan, yoxdan bağıdı;
Bu dağdan bir ov keçməz,
Bəre çoxdan bağıdı.

Söze öz qanını süzən ürəyim,
Min darda, ağıra dozən ürəyim.
Dərdini deməyim kimse tapmadı,
Dərdilərəkən ürəyim.

"İldürm ilk dəfə burda saxıyur,
...ilk dəfə kəkkiliklər burda oxuyur".
Ağa Laçınının Kürdəogluya pay
"İşığı" da işxı xalı toxuyur.

"Asırımlar qarışısında" dayandım,
Çovğun tutdu, külək vurdur, oyandım.
"Sevgimizlə sevindirək" sevəni,
Deyən ustadların oduna yandım.

Səyyahlıq kimseyə goləməsin asan,
Ovculuq ov deyil duysan, anlaşan...
"Səyyaham, ovcuqam" monim özüm do
Gəzdiyinən kılıklarən səson, ey insan!

Əzəldən ayrıdi düz ilə dünaya,
Bisirən yaranı duz ilə dünaya.
Sözdən qorxu yeri, çəkəcək yeri,
Çətin ki, düzələs söz ilə dünaya.

Aşan ürəyini xoş üzünlər son,
Sözo şekər goler, bal goler, könül.
Yazmasın sözünü, duyğularını
Axi ürəyinə xal goler, könül.

Həsrətin dumani, çəni dağılmaz,
Ayrılıq yanmasa, vüsal dağ olmaz.
Şəhəri gəlməsə, yollar aq olmaz,
Fikir dağlarına çal goler, könül.

Açı xatirolər yaşına qalsa,
Yurdun torpağına, daşına qalsa,
İllən köhnəni da başına qalsa,
Axтарısan olino nal-goler, könül.

Dilində qorusan söze hörməti,
Aqıl ağırlığı, ar casaroti,
Qaya möhkəmliyi, dağ azəməti
Sözo baş oyşəyo sal goler, könül.

Bəxtin üz döndərsə, bir kimso bilmez,
Murad ağacının çəciyi gülmez.
Gözlöyər yaxını, baharı gəlməz,
Yetişmiş meyvəsi kəl goler, könül.

Düşmənən silahı dillənsə bir gün,
Xəlofli köksündə güllənsə bir gün.
Qanı sinosindən göllənəse bir gün,
Xəbəri boyanar, kəl goler, könül.

Bəxtim püşk atmışdı yaxını çökədim,
Çoxunu saxladım, azını çökədim.
Dedim ki, ustadın ruhu sevinisin,
Qolbırında hər sözün nüsnən çökədim.

Ey ustad, yaddaşda bir xatiro var,
Yazım bu dəstənə qalsın yadigar.

Donuq düşüncələr bir gün akılər,
İlmisi istəkdərə yollar çıxılər.
Dirçələr şəhərlər, dirilər kəndlər,
Dağlışmış kəndlər necə tikilər??

...Dolandı zəməna, dünənə dayışdı,
Yağlılar torpağı cumdu, girişdi.
Yurdalar talan oldu, əller dağlığı
Bir şəhid da elo Qarakeşidi.

Mərdlikdə Kürd Əliş üz kişi idil,
Bir elo qabağı, yüz kişi idi.
Verdiyi vadədən, sözəndən keçməyən,
Heyattı, emlili düz kişi idi.

Dağlından hor işi dastındı, yazsam,
Dağlırdarda hor kişi astındı yazsam.
Yaddaşa galonlar çıxık buruq tağ,
Hor xatiro özü bostandı yazsam.

Fikir ümmənnindən gəzən gəminin,
Bəzən yörəngən dübəzən bezən gəminin.
Hərəməz içində bəi sornışnik
Sahilən can atan, üzən gəminin.

Deyirəm Kürd Əliş, kor oldu dünya,
Haqqı avəz bildi, zor oldu dünya.
Şəmin da aslino-soyna qıydı,
Böyük kişilərə gor oldu dünya.

İstedəd gül açsa şəhər görürəm,
Şəhərətənən biçən zəhmət görürəm.
Ustadıñ Kürdəogluya adında yənə
Necə Kürd Əlişə hörəmət mən.

Necə qınamayıb bu diş-dişli mən.
Bizi ayrı salan bu gərdişi mən.

BİR AYRILIQ ODU VAR...

ŞAİR HÜSEYN KÜRDOĞLUNUN XATIRƏSİNƏ

Bir durna qatarı yolu seçdimi,
Yolunu adzisə sonu hecdimi?..
Bir saat-sümək də cavabızı qaldı,
Ömrün qoşqalarla töbü kecdim?

«Məsa nağması»nda «Ana duygus»,
"Sakitlik" içinde "ümid" qoxusu.
"Torpaqın gicə" na öz məzənarında
Danışır dərdinin şair yuxusu.

Açılışa dağlara köçün düz yolu,
Köçün ağıri yolu, köçün düz yolu.
Qobrının üçündən gülər bitirdi.
Keçəsəydi sinəndən köçün düz yolu.

Bu yerda yaddaşın çığı söylosin.
Zirvəsindən, dağı söylosin.
Açıb yaxasını dərdin, ağrının,
Bir Ağə Laçınını ağı söylosin.

Yağı yağmaladı ahunu sənin,
Abdalarında "Ya hu" nə sənin;
Yerisn qabagá, Xəlofli göləsin,
Çəksin sinəsinə ahını sənin!

Yeri, dərdərim, yeri,
Dönməz mərdərim, yeri.
Dözdün düzəlmən, günde,
Uzı sortlərin yeri.

Ömrüm, günüm Laçınzsız,
Toy, düyünmən Laçınzsız.
Gülmək mənə yarasırmı,
Ha öyünüm Laçınzsız.

Canım, gözüm yanadı,
Yazım, sözüm yanadı.
Sinəmdə ocaq çatıb
Dördən düzüm yanadı.

Laçın yolu dolama,
Yeddi qatı Dolama.
Canımda od qalanıb,
Sən gotırmə dolama.

Sahibsz tacın ağları,
Qardaşın, bacın ağları.
Yurd yandi, yuva yandi,
Sur gülər, laçın ağları.

Cansız canlı çıxdu, gel,
Tono canda çıxdu, gel.
Dilimdən dəra çoxşan,
Birco xoş söz yoxdu, gel.

Düzüm çəkdi sınagə,
Ümid tutdu qinaga.

Ağa Laçının qalan gənyeyim,
Monim yaşadı-yaddas yerim, yeməyim;
Səni da apardı həsrət küleyi
Dağların dordunu bas kimsə deyim?!

YADDASDAN GƏLƏN SÖZ

Kurd Əlişin hekayəti

Gatırıñ yaddaşın çölü, çəməni,
Atamın dildində ötanı nağımı.
"Verdiyi vadəni, dediyi sözü,
Yadına saltram, bayənnər manı".

Cavab var her kolına sözənə,
"Bayənnər" hökmündə tale deyənə...
Hüseyn Kündoğlunun sevən ürəyi
Verilmiş vədədən çırpınr yenə.

Söz-söz yeri yironıñ söz sarayına,
Bağşının başında körək sarayına.
Ustadın ruhundan qızıl karpiçlər
Alıb toxuyram öz sarayına.

Sözü mənə-mənə çəkib yiyarım,
Neçəsi qaradı, ağıdı - səyrəm.
Atadan, anadan alırdığım dili
Ustadın ruhunda cıtlayıram.

Qışmət Kündoğluna yaziñ dağları,
Sözdən gül üzdi, yaziñ dağları.
Öriməzə orisom də neyləyim,
Monim də sinəma yaziñ dağları.

Gün gələr can gedər azar qalsə da,
Dörd var ki, yازılmaz, yazar qalsə da.
Ustadın dünyaya hikmət, söz qalar,
Dünyadan ustadə mozar qalsə da.

Laçının yolları dolanbadolan,
Dördən ocaq bilib başına dolan.
Ha yalvar, ha yaxar, günbəğün artar,
Qəmim badasıñdır qaynayıb dolan.

Deyirəm ustadin bir özü gölö,
Baxa sinəni üstə ocaga, kulo.
Deyə: no var burda son sılayırsan
Sonra öz dördəni göstorib gölö.

Bir anda duyğular moni süssəldi,
Deyərdin bülbüllər gülfər üstədi.
Qopub varlıqlıñ dilo gəldikə,
İller söz kələmə-kələmə moni süssəldi.

Gördüm ki, ruhuma söz nəsə verdi,
Cəməna vermedi, nəfəsə verdi.
Bildim ki, ustaddan galon məktubun
Sözləri ruhumda sos-sosə verdi.

Har sözün üstündən eridikə man
Keçir xəyalından neçə duyğular.

Qara Kəsisi kəndi.. Kürd Əliş vardi,
Xəyal manı çökdi, həra apardı?
Cəkib cynağıñ daşa çalsayıd,
Daşdan parça-parça sal qopardı.

Kürd Əliş... İaqobi Ayıbasandı,
Qəzəbi kükriyəv çayı basandı.
Üzündə ayının cynaq izləri,
Cəsərat gərəkəndə - sözdə asandı.

Ötkəm üz, sərt baxış - yanada şirəm.
Hər qızı deyəndi godik, aşırı.
Yaddaşın yolları dumanlı, çişkin,
Vaxtla congə çıxmı... zamanı aşırı.

Atamın dostuydu işig Kürd Əliş,
Əməllər başyıldı, gürbüt hörəm.
Şəhərətənən biçən zəhmət görürəm.
Bu ayı dərstandı, bi ayı gordı.

Arvadı Zinyətdi - qoçqaq, mərd ana.
Hünorda, qeyrətdə tokdi kurd ana.
Əyməzdi gəlsəydi dağlar üstüne,
Çökədi sinosindən neçə dərd ana.

Borcuyam Kürd Əlişə soladıqını,
Yazım dəstən edəm loyaqötü.
Haqqıñ axtarın sonda qor qalar,
Görəməsə dünənən həqiqətiñ.

Bu igid kisinin yurdu dağlıdı,
Qızı Nabat şəhid düdü, dağ oldu.
Səngərdə vruludu yeznəsi İmrən
Danışınan cəx uzun... qomli nağıldı.

Asif qardasımız, Nubat bacımız,
Halalliq, doğmələq bizim tacımız.
No görük, görük - yan böldərlik.
Süfrəda bir idi ehtiyacımız.

Acıdir yaddaşın itib solmayı.
Göynəkdir yaranın yeri qalmayı.
Gözümüz canlanıñ didi Nabat
Gəbə toxumayı, ilmə qalmayı...

Ayrılıq can aldı, taxtsız apardı.
Gör neçə baxtını baxtsız apardı.
Bu acı dördənlər getirin illər
Cavan Asifi de vaxtsız apardı.

Qaralan ümidi qaram tapardı.
Göynəyen yaddaşım, yaram tapardı.
Görsədüm həsrətin sonunu yeno
Könüm bir toskinlik, aram tapardı.

POEMA-EPOS

Murad tapasında təpdim, itirdim
Atamin dostunu - Kürd Əliş man.

Ay ustad, belədi, illər ötsə də.
Yaddaşdan çox adlar sənib getsə də.
Xoyalımdan cavan qalır Kürd Əliş.
Yaşın qocalığı gəlib yetəs də.

Xazan gəldi, xazal bağlara qaldı.
Yazmadım vərəğim ağlara qaldı.
Ay usaqlıq dünəyim, hərəqəməsən
Axtardım, sorğunu dağlara qaldı.

Kürd Əliş noslindən kimlər qalıbsa,
Kimlər saralıbsa, kimlər solubسا.
Dostum Xordanxan xahiş elədüm
Söyledi: taparam, kimlər qalıbsa.

Əzəldən çat-çatdı, şüşədi könülüm.
Laçın, Kəlbəcərdi, şüşədi könülüm.
Qarabağ rühumun qızı tacı
Torpolmə, simasi şüşədi könülüm.

Sözüm qanlı bildi - folayı tutdu.
Bir qorib durnadan ləloyi tutdu.
Zavalı zavalı gələydi görüm,
Bir nəsl zavalın küləyi tutdu.

Ol vermə olınən olan olacsız,
Minnati bəz yarar olan olacsız.
Ümidi qapıdan döybə qaytarar,
Dövrən dilək tutmaz, qalşan olacsız.

Dövrən piş üzər yoldər yarar.
Səliqəş aşıjar, dərələr yarar.
Axtarsın büt cügür, iżo duşosan,
Kəsər bandərgələr yarar.

Çıxarı üzünə paxarı belə,
Zəhor tulugudə - çıxarı belə.
Əzəli nə verdi, nə gördük axı.
Bu də bu dünəyin axı, belə.

Vaxtin damarını kasdi güməni.
Sozalan ümidiłər yedi amanı.
Duman dağdan qalxar, tustu ocaqdan.
Qarışış dünəyin tüstü-dümanı.

Söz dedim söz gəldi sözümün üstə.
Bir deyən olmadı sözün görzə.
Qananın qanızına borchuqlaqlı
Axır ki, mordərləri qoydu iştə.

Könül verdim dağlara man.
Bir gözlərə ağlara man.
Övəzindən gecə-gündüz.
Bulaqları ağlara man.

(Davamı var)